

Skarga wniesiona dnia 9 czerwca 2004 r. przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-215/04)

(2004/C 217/51)

(Język postępowania: angielski)

Dnia 9 czerwca 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich sporządzona przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej reprezentowane przez M. Bethel, w charakterze pełnomocnika oraz D. Andersen, QC i H. Davies, Barrister, z adresem do doręczeń w Luksemburgu.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości;
- obciążenie Komisji kosztami strony skarżącej.

Zarzuty i główne argumenty:

Strona skarżąca kwestionuje decyzję Komisji z dnia 30 marca 2004 r. w sprawie systemu pomocy, który Zjednoczone Królestwo planuje wprowadzić w związku z reformą rządu Gibraltaru dotyczącej podatku dochodowego od osób prawnych (Corporation Tax Reform).⁽¹⁾ W niniejszej decyzji, Komisja uznała proponowaną reformę podatkową za pomoc państwa niezgodną ze wspólnym rynkiem.

Na poparcie swej skargi, strona skarżąca podnosi, że wnioski Komisji dotyczące regionalnej selektywności są dotknięte istotnymi błędami co do faktu i co do prawa.

Według strony skarżącej, Gibraltar, który jest kolonią, a której samorząd Zjednoczone Królestwo jest zobowiązane rozwijać na mocy Karty Narodów Zjednoczonych, nie stanowi części Zjednoczonego Królestwa zgodnie z prawem krajowym, międzynarodowym i wspólnotowym. Ponadto, strona skarżąca stwierdza, że Gibraltar jest odrębny od Zjednoczonego Królestwa i że nie otrzymuje on żadnych dotacji ani finansowania od Zjednoczonego Królestwa. Strona skarżąca podnosi również, że systemy podatkowe Zjednoczonego Królestwa i Gibraltaru są całkowicie oddzielne i w żaden sposób nie są ze sobą połączone oraz że projekt reformy nie stanowi obniżenia podatków w stosunku do systemu podatkowego obowiązującego w Zjednoczonym Królestwie. Podejście Komisji narusza także, według strony skarżącej, zasadę równego traktowania w taki sposób, że środki przyjęte przez region, któremu symetrycznie przekazano kompetencje nie są traktowane jako pomoc państwa, podczas gdy te same środki przyjęte przez region, któremu przekazano kompetencje asymetrycznie, są.

Strona skarżąca utrzymuje, że wnioski Komisji odnośnie materialnej selektywności są dotknięte błędem co do prawa oraz nie zostały wystarczająco uzasadnione.

Ostatecznie, strona skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła prawo strony skarżącej do bycia wysłuchaną, ponieważ w toku procedury na mocy art. 88 ust. 2 WE nie podniosła pewnych kwestii, na których oparła później swą decyzję.

⁽¹⁾ Pomoc państwa C66/2002 – reforma rządu Gibraltaru dotycząca podatku dochodowego od osób prawnych

Skarga wniesiona dnia 9 czerwca 2004 r. przez European Environmental Bureau i Stichting Natuur en Milieu przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-236/04)

(2004/C 217/52)

(Język postępowania: angielski)

Dnia 9 czerwca 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich przez European Environmental Bureau z siedzibą w Brukseli, Belgia i Stichting Natuur en Milieu, z siedzibą w Utrechcie, Holandia, reprezentowane przez P. van den Biesena i B. Arentza, lawyers.

Skarżący wnoszą do Sądu Pierwszej Instancji o:

- częściowe uchylenie decyzji Komisji 2004/248/WE⁽¹⁾ w zakresie dotyczącym art. 2 ust. 3 i art. 3 lit. b);
- zasądzenie kosztów postępowania od Komisji Wspólnot Europejskich,

Zarzuty i główne argumenty

Na podstawie kwestionowanej decyzji Komisja zdecydowała się nie wnieść do załącznika I do dyrektywy 91/414⁽²⁾ poprawki mającej na celu umieszczenie „Atrazine” na zawartej tam liście substancji czynnych. Art. 4 dyrektywy 91/414 stanowi, że jedynie środki ochrony roślin zawierające substancje wymienione w załączniku I mogą być dopuszczone do obrotu przez Państwa Członkowskie. Odmawiając umieszczenia „Atrazine” w załączniku I Komisja zdecydowała nie zezwolić na dalsze użycie środków ochrony roślin zawierających tę substancję.

Skarżący nie kwestionują tego aspektu decyzji, lecz jej niektóre przepisy przejściowe, które zezwalają na pewne ograniczone i poddane warunkom mającym na celu zminimalizowanie ryzyka użycie środków zawierających Atrazine do dnia 30 czerwca 2007 r. W preambule swej decyzji Komisja uzasadniła te przepisy przejściowe aktualnym brakiem skutecznych alternatyw i potrzebą zapewnienia czasu dla ich rozwoju.